

Állásfoglalás a Bit., a Bszt., valamint a Hpt. hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások rögzített telefonvonalon történő nyújtásának lehetőségéről.

A Bank állásfoglalás iránti kérelmet **(Beadvány)** nyújtott be a Magyar Nemzeti Bankhoz **(MNB)** a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény **(Bit.)**, a befektetési vállalkozásokról, és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény **(Bszt.)**, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény **(Hpt.)** hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások rögzített telefonvonalon történő nyújtásának lehetőségéről.

I. TÉNYÁLLÁS

A Bank a Kérelemben előadta, hogy a digitalizációs törekvéseinek keretében egyes termékek és szolgáltatások körét elektronikus azonosítás útján, rögzített telefonvonalon (személyes ügyfél-azonosítás használatával) is elérhetővé tervezi tenni egyes ügyfelei számára **(Távbankár Szolgáltatás)**. A Távbankár Szolgáltatás egy olyan rögzített telefonos csatorna, amelynek igénybevételére csak egyedi elektronikus azonosítást követően kerülhet sor. A Bank a következő szolgáltatásokat tervezné bevezetni a Távbankár Szolgáltatáson keresztül: 1) értékpapírszámla nyitása és zárása, 2) életbiztosítási szerződés (közvetítőként) megkötése, 3) biztosítási termékek értékesítése, 4) megtakarítási számlanyitás és zárás (Betétszámla), 5) strukturált befektetések (Bszt. szerinti pénzügyi eszközök).

II. JOGKÉRDÉS

1. Életbiztosítási szerződés, valamint biztosítási termékekre adott megbízások nyújthatók-e a közvetítő által nyújtott Távbankár Szolgáltatás útján?
2. Az értékpapírszámla nyitás (beleértve a TBSZ és NYESZ számlát), valamint a strukturált befektetésekre adott megbízások nyújthatók-e Távbankár Szolgáltatás útján? Lehetővé teszi-e a Bszt. a hatálya alá tartozó termékek, illetve szolgáltatások rögzített telefonvonalon való nyújtását, amennyiben arra elektronikus azonosítást követően kerül sor?
3. A fizetési és betétszámla (megtakarítási számla) nyitása megvalósulhat-e Távbankár Szolgáltatás útján? Lehetővé teszi-e a Hpt. a hatálya alá tartozó termékek, illetve szolgáltatások rögzített telefonvonalon történő nyújtását amennyiben arra elektronikus azonosítást követően kerül sor?

III. A BANK ÁLLÁSPONTJA

1. A Bit.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

A Bank szerint biztosítási termékek általa végzett távértékesítése a Bit. alapján nincs kizárva. Így a Bank szerint jogosult arra, hogy a Távbankár Szolgáltatáson keresztül értékesítsen biztosítási termékeket. Tekintettel arra, hogy ezen esetben a biztosítási szerződés nem írásban jön létre, a biztosítási fedezetet igazoló okirat (kötvény), illetve a kapcsolódó dokumentumok kiállítására és megküldésére Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény **(Ptk.)** 6:443. § (1) bekezdése szerint írásban kerül majd sor.

Azon életbiztosítások esetében, ahol nem áll fenn jogszabályi mentesség a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény **(Pmt.)** szerinti azonosítási és átvilágítási kötelezettség alól, a Bank a 19/2017. MNB rendelet¹ **(MNB rendelet)** szabályainak megfelelő elektronikus rendszer kiépítését tervezi. A rendszer auditálását követően kívánja csak a Bank az összes életbiztosítási terméket távértékesítés útján értékesíteni. Jelenleg azon életbiztosításokat tekinti a Bank a Távbankár Szolgáltatáson keresztül megköthetőnek, amelyek esetén fennáll a mentesség a Pmt. szerinti azonosítási és átvilágítási kötelezettség alól.

2. A Bszt.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

¹ 19/2017. (VII. 19.) MNB rendelet a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény végrehajtásának az MNB által felügyelt szolgáltatókra vonatkozó, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések végrehajtásáról szóló törvény szerinti szűrőrendszer kidolgozásának és működtetése minimumkövetelményeinek részletes szabályairól

A Bank szerint a Bszt., a Tpt.² és az Üzletszabályzata rendelkezései alapján abban az esetben van lehetőség az értékpapír (beleértve a TBSZ és NYESZ számlákat) és az ügyfélszámla nyitására Távbankár Szolgáltatás keretében, amennyiben írásban már létrejött a felek között egy keretszerződés a Távbankár Szolgáltatás szabályairól. Ezen írásbeli keretszerződésként szolgálna a Bank és az ügyfél között létrejött Prémium számla-és szolgáltatáscsomag szerződés. Mivel a Prémium számla-és szolgáltatáscsomag szerződés rögzíti, hogy Távbankár Szolgáltatás útján csak a Hirdetményben rögzített szolgáltatások vehetők igénybe, a Bank Hirdetményét szükséges csak módosítani annak érdekében, hogy az értékpapírszámla nyitás lehetőségét (ideértve a TBSZ és NYESZ számla nyitást is) Távbankár Szolgáltatás keretében a Hirdetmény is tartalmazza. Amennyiben a Hirdetmény módosítása átvezetésre kerül, a Bank álláspontja szerint nincs akadálya annak, hogy a Prémium számla-és szolgáltatáscsomag szerződéssel rendelkező ügyfelek Távbankár Szolgáltatás keretében nyissanak értékpapírszámlát (ideértve a Nyesz és TBSZ számlákat) és ügyfélszámlát, utólagos írásbeli megerősítés nélkül.

3. A Hpt.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

A Hpt. alapján a Bank főszabályként pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban – ideértve a legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirati formát is – köthet. A fenti rendelkezéstől eltérően 2017. július 1. napjától a hitelintézet már pénzforgalmi szolgáltatási keretszerződést, valamint betét elfogadására vonatkozó szerződést (megtakarítási számlaszerződés) is köthet azonosított elektronikus úton.

A Bank szerint az azonosított út fogalma tágabb értelmezést nyert a Hpt. 2017. július 1. napjával történt módosítása következtében, melybe álláspontja szerint a Távbankár Szolgáltatás, illetőleg a Bank által alkalmazott egyéb, a Hpt. feltételeinek megfelelő telefonos eljárás során történő elektronikus azonosítás besorolható, és mint ilyen, megfelel az írásbeliség követelményének is.

A fentiek alapján a Bank álláspontja szerint a 2017. július 1-jével hatályba lépett Hpt. módosítással előzetes szerződéskötést követően lehetővé vált, hogy a hitelintézet előzetesen azonosított és a csatorna alkalmazására vonatkozó szerződéssel rendelkező ügyfeleivel azonosított, rögzített telefonos úton pénzforgalmi szolgáltatási keretszerződést, valamint betét szerződést (megtakarítási számlaszerződést) kössön.

IV. Az MNB ÁLLÁSPONTJA

1. A Bit.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

Előjáróban az MNB rögzíti, hogy a Bank által feltett kérdés egyik része nehezen értelmezhető. A Bank kérdése ugyanis – többek között – arra irányult, hogy „a biztosítási termékre adott megbízások nyújthatók-e a Bank által nyújtott Távbankári Szolgáltatás útján?” Ennek kapcsán kiemelendő, hogy a Bank a biztosító Bit. 4. § (1) bekezdés 34. pont szerinti ügynöke. Az ügynök a Bit. 383. § (2) bekezdése alapján a biztosítási szerződést a biztosítóval fennálló munkaviszonya keretében vagy a biztosító megbízása alapján közvetíti, az ügyfél megbízásából eljáró biztosításközvetítő a Bit. 4. § (1) bekezdés 34. pontja alapján független biztosításközvetítőnek minősül. Tehát jogilag nem fordulhatna elő olyan helyzet, amelyben a Bank bármilyen biztosítási termék közvetítésében való közreműködése során az ügyfél megbízásából jár el. Ennek tükrében kérdéses, hogy a Bank mit értett a „biztosítási termékekre adott megbízások” Távbankár Szolgáltatás útján történő nyújtásán.

Az életbiztosítási termékek Távbankár Szolgáltatáson keresztül történő közvetítésével és megkötésével kapcsolatban az MNB a következőket rögzíti. Az valóban igaz, hogy a Bit. az életbiztosítási szerződések távértékesítés keretében való értékesítését nem tiltja, a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény (Tátv.) rendelkezései az életbiztosításokra is vonatkoznak. A Tátv. előírásai mellett azonban a Bank által a távértékesítésre alkalmazott megoldásnak – az alábbiaknak megfelelően – jelentősebb számú egyéb jogszabályi követelményt is teljesítenie kell.

A Ptk. 6:443. § (1) bekezdésének megszövegezése – miszerint, ha a szerződést nem írásban kötötték meg, a biztosító köteles a biztosítási fedezetet igazoló dokumentumot kiállítani – valóban arra utal, hogy a biztosítási szerződés létrejötte nincs írásbeli alakhoz kötve. Ettől független az összeg-, illetve az életbiztosítások megkötése jelenleg is nehezen képzelhető el az ügyfél írásbeli nyilatkozata nélkül. Ugyanis a Ptk. 6:475. §-ának első mondata értelmében összegbiztosítás esetén a szerződés létrejöttéhez és módosításához a biztosított írásbeli hozzájárulása szükséges, ha

² 2001. évi CXX. törvény a tőkepiacról

a szerződést nem ő köti meg. Továbbá a Ptk. 6:478. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szerződő fél a kedvezményezettet a biztosítóhoz címzett és a biztosítónak eljuttatott írásbeli nyilatkozattal jelölheti ki. Ennek megfelelően a Távbankár Szolgáltatás csak akkor minősíthető megfelelő megoldásnak, amennyiben lehetőség van arra, hogy azon keresztül az ügyfél az írásbeliség Ptk.-ban meghatározott követelményét kielégítő módon tegyen jognyilatkozatot.

A Távbankár Szolgáltatás alkalmazása során teljesülniük kell a Bit. ügyfél-tájékoztatásra vonatkozó előírásainak is. Ezek közül kifejezetten fel kell hívni a figyelmet a Bit. 152-153. §-aira és 155. §-ára, mely rendelkezések a Bit. 378. § (2) bekezdése alapján irányadók a biztosításközvetítőkre, így a Bankra is. Tehát a Távbankári Szolgáltatás alkalmazása során is a szerződéskötés előtt – írásban vagy az ügyfél ez irányú kifejezett hozzájárulása esetén tartós adathordozón – közérthető, egyértelmű és részletes tájékoztatást kell nyújtani az ügyfelek számára a Bit. által meghatározott adatokról. A Bit. 153. § (1)-(2) bekezdései alapján – az egymillió forintot meg nem haladó biztosítási összegű életbiztosítások, valamint az olyan megtakarítási elemet nem tartalmazó, tisztán kockázati életbiztosítások kivételével, amelyeket a Bank az általa nyújtott pénzügyi szolgáltatással összefüggésben javasolt – a Banknak a Távbankár Szolgáltatás során is fel kell mérnie, illetve pontosítania kell az ügyfelek igényeit, és a Bit. 4. melléklet B) pontja szerinti termékismertetőt is át kell adnia a szerződéskötés előtt az ügyfeleknek. Továbbá a Távbankár Szolgáltatás esetén is biztosítani szükséges azt, hogy az ügyfél bizonyítható módon külön nyilatkozatot tegyen arról, hogy a 152. § (1) bekezdésben, 153. § (2) bekezdésben meghatározott tájékoztatást megkapta, és esetlegesen milyen egyéb más, a megkötendő biztosítási szerződéssel összefüggő tájékoztatást kapott meg (Bit. 155. §).

Fentieket összefoglalva az MNB véleménye szerint a Bank, mint a biztosító ügynöke által alkalmazni kívánt Távbankár Szolgáltatáson keresztül elvileg közvetíthetők és köthetők életbiztosítási szerződések, azonban ennek során a Banknak, illetve az általa alkalmazott megoldásnak meg kell felelnie a Bit. és a Tátv. ügyfél-tájékoztatási, a Ptk. írásbeliségre vonatkozó, valamint a Pmt., illetve az MNB rendelet ügyfél-átvilágítási rendelkezéseinek.

2. A Bszt.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

A Bszt. 52. § (1) bekezdése szerint *„[a] befektetési vállalkozás az ügyféllel kötött szerződését az üzletszabályzatában foglaltak szerint – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – írásba foglalja”.*

A fentiek szerint a Bszt. főszabályként a befektetési vállalkozás és az ügyfél közötti szerződéskötés kapcsán nem rögzít formai követelményt, az írásba foglalási kötelezettséget nem érvényességi kellékként, hanem a befektetési vállalkozás és az ügyfél között a befektetési szolgáltatás, illetve kiegészítő szolgáltatás nyújtásra már létrejött szerződés kapcsán egyfajta utólagos kontroll biztosításaként írja elő.

A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy a Bszt. főszabályként a befektetési vállalkozás és az ügyfél közötti szerződéskötéshez meghatározott alakot nem rendel, az írásbeliséget nem teszi az e körben létrejövő szerződések érvényességi kellékévé, így az ahhoz kapcsolódó jognyilatkozatok megtételének módja szempontjából a felek megállapodása az irányadó.

A Bszt. fenti rendelkezéséhez képest szigorúbb rendelkezést rögzít a nyugdíj előtakarékosági számlákról szóló 2005 évi CLVI. törvény **(NYESZ tv.)**, melynek 3. § (2) bekezdése alapján *„[a] nyugdíj előtakarékosági számlák vezetésére vonatkozó megállapodás kizárólag írásban köthető.”*

A nyugdíj előtakarékosági számlák vezetésére vonatkozásában tehát a jogszabály a főszabálytól eltérően az írásba foglalási kötelezettséget érvényességi kellékként határozza meg.

Az írásbeliség fogalmáról a Bszt. nem rendelkezik, így annak kapcsán Ptk. vonatkozó előírásait szükséges alkalmazni.

A Ptk. 6:7. § (1)-(3) bekezdései szerint *„(1) Ha a jognyilatkozatot írásban kell megtenni, az akkor érvényes, ha legalább a lényeges tartalmát írásba foglalták. (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a jognyilatkozat akkor minősül írásba foglaltnak, ha jognyilatkozatát a nyilatkozó fél aláírta. (3) Írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor”.*

A Ptk. Kommentár a Ptk. 6:7. §-ához fűzött magyarázata szerint:

„b) A technikai fejlődés folyamatosan új jognyilatkozási formákat tesz lehetővé. Az ezek által támasztott követelményeknek tesz eleget a Ptk. azzal, hogy kimondja: írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. Ez a szabály is tudatosan

technológia-semleges megfogalmazást kapott. (...) Emellett azonban más megoldások is kielégíthetik a Ptk. három konjunktív feltételből álló követelményrendszerét. Ilyen lehet például egy online banki ügyintézés biztosító technikai megoldás. Érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy az Mt. átvette a Ptk. tervezetének a szabályát [Mt. 22. § (2) bek.], az ehhez fűzött kommentárok azonban - tévesen! - úgy foglalnak állást, hogy e követelményt egy egyszerű e-mail vagy akár egy SMS is képes kielégíteni."

A Ptk. 6:7. § (3) bekezdésének definíciója alapján tehát írásba foglaltnak kell tekinteni a jognyilatkozatot akkor is, ha annak közlésére a jognyilatkozatban foglalt tartalom változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének, és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas formában kerül sor. A Ptk. Kommentár 6:7. §-t magyarázó része kifejezetten hangsúlyozza, hogy a technikai fejlődés folyamatosan új jognyilatkozási formákat tesz lehetővé, ezért az írásbeliség Ptk.-beli meghatározása is tudatosan „technológia semleges” megfogalmazást kapott.

A fentiek alapján tehát – mivel a Bszt. nem határozza meg a befektetési vállalkozás és az ügyfél között létrejött szerződések írásba foglalásának módját, illetve az 52. § (1) bekezdésében annak meghatározását a befektetési vállalkozás döntési körébe utalja azzal, hogy a szerződés írásba foglalása az „[ü]zletszabályzatában foglaltak szerint” történjen – az MNB álláspontja szerint a Bank az üzletszabályzatában rögzítheti az e minőségében történő szerződéskötés vonatkozásában azok írásba foglalásának, illetve írásban történő megkötésének [lásd nyugdíj előtakarékosági számlák] a módját, a Ptk. 6:7. § (3) bekezdésében rögzített kritériumoknak – vagyis a jognyilatkozat tartalmának változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására való alkalmasságnak – való megfelelés mellett.

Szintén a fentieket támasztja alá a befektetési szolgáltatási tevékenységet, befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatást, valamint árutőzsdei szolgáltatást folytató gazdálkodó szervezet üzletszabályzatának kötelező tartalmi elemeiről szóló 22/2008. (II.7.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése is, mely szerint „[h]a a vállalkozás az ügyféltől megbízást telefonon, telefaxon vagy egyéb elektronikus úton is elfogad, az üzletszabályzatban rendelkezni kell ennek részletes szabályairól, így különösen

a) a telefonon, telefaxon vagy egyéb elektronikus úton adott megbízás esetén követendő eljárásról (hangrögzítés vagy a megbízás felvevője általi írásban való rögzítés), az írásba foglalt szerződés elkészítésének módjáról, az írásba foglalás idejéről,

b) a hangfelvétel megőrzésének időtartamáról”.

Összefoglalva tehát a fentieket, az MNB álláspontja szerint a Bank abban az esetben köthet szerződést a szóban forgó befektetési és kiegészítő szolgáltatásokra vonatkozóan a Távbankár Szolgáltatáson keresztül, ha a Bank üzletszabályzata olyan, a Bank gyakorlatában is alkalmazott előírásokat tartalmaz a Távbankár Szolgáltatás vonatkozásában, amelyek a kielégítik a Ptk. fent említett – írásbeliségre vonatkozó – három konjunktív feltételből álló követelményrendszerét. Az MNB a fentiek mellett hangsúlyozza, hogy a Bank által alkalmazott megoldásoknak minden esetben meg kell felelniük – egyebek mellett – a Bszt. 18. § (1) bekezdés g) pontjában³ rögzített követelményeknek.

3. A Hpt.-re irányuló jogkérdéssel összefüggésben

A Hpt. 279. § (1) bekezdése rögzíti, hogy - meghatározott kivételektől eltekintve - pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban – ideértve a legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirati formát - lehet kötni. A Hpt. 279. § (2) bekezdése rögzíti az azonosított elektronikus úton való szerződéskötésre vonatkozó előírásokat, mely rendelkezések alapján az azonosított elektronikus úton megkötött szerződések a Hpt. alkalmazásában írásbelinek minősülnek.

A Hpt. 2017. július 1-től hatályos 279. § (1a) bekezdése alapján a hitelintézet pénzforgalmi szolgáltatási keretszerződést, valamint betét elfogadására vonatkozó szerződést azonosított elektronikus úton is köthet, és e körben az azonosított elektronikus úton történő szerződéskötésnek nem feltétele, hogy a felek a korábban megkötött szerződésben megállapodjanak abban, hogy e szerződések megkötésénél az azonosított elektronikus utat alkalmazzák.

³ A Bszt. 18. § (1) bekezdés g) pontja szerint „[a] befektetési vállalkozás és az árutőzsdei szolgáltató által alkalmazott eljárás, rendszer és megoldás, valamint az általa vezetett nyilvántartás (...) g) biztosítja minden egyéb vonatkozó jogszabályban vagy szabályzatban foglalt előírás teljesülését, ideértve a következtetességet, a folyamatos figyelemmel kísérhetőséget és az ellenőrizhetőség biztosítását is”.

A Hpt. 2017. július 1-jével történő módosítása beemelte a fogalmi meghatározások közé az azonosított elektronikus út meghatározását, amely szerint azonosított elektronikus út: olyan személyre szabott elektronikus eljárás, amely a nyilatkozattevő személyének és a nyilatkozat megtétele időpontjának egyértelmű azonosítására és a jognyilatkozat tartalmának változatlan visszaidézésére alkalmas formában teszi lehetővé a jognyilatkozat megtételét. A fogalmi meghatározás jelentős egyezést mutat a Ptk. korábbiakban idézett 6:7 § (3) bekezdésében meghatározott írásba foglaltnak tekintett jognyilatkozat fogalmával.

A Hpt. az azonosított elektronikus út definíciójának meghatározása során egy technológiasemleges fogalom-meghatározást alkalmaz, melybe mindazon műszaki megoldások és technológiák beletartoznak, melyek teljesítik a fentiekben idézett hármaskonjunktív feltételt. Tehát a Hpt. által használt, az azonosított elektronikus út fogalmának megszűvegzése valóban nyit afelé, hogy tágabb értelmezést nyerjen az írásbeliség fogalma.

A Tátv. hatálya a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekre terjed ki, melyek esetében a szolgáltató a fogyasztóval történő szerződés megkötése érdekében kizárólag távközlő eszközt alkalmaz. Távközlő eszköznek minősül bármely eszköz, amely alkalmas a felek távollétében szerződési nyilatkozat megtételére. A Tátv. 1. § (3) bekezdése alapján e törvény rendelkezései nem érintik más jogszabálynak a pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződés alakítására vonatkozó előírásait.

Fentiek alapján telefon, mint távközlő eszköz alkalmazásával betét elfogadására vonatkozó szerződést csak abban az esetben lehet kötni, ha az alkalmazott technológia megfelel a Hpt. írásbeliségi alakszerűségi követelményének, azaz nyilatkozattevő személye és nyilatkozat megtételének időpontja egyértelműen azonosítható, továbbá alkalmas a jognyilatkozat tartalmának változatlan visszaidézésre. Továbbá a szerződéskötés során teljesülniük kell a Tátv. tájékoztatásra vonatkozó előírásainak is.

Az alakszerűségi követelményeknek való megfelelésen túl a pénzügyi intézményeknek meg kell felelniük továbbá a pénzügyi intézmények, a biztosítók és a viszontbiztosítók, továbbá a befektetési vállalkozások és az árutőzsdéi szolgáltatók informatikai rendszerének védelméről szóló 42/2015. (III. 12.) Korm. rendelet (**Korm. rendelet**) 3.§ (2) bekezdés e) pontjában foglaltaknak is, mely szerint „...a biztonsági kockázatelemzés eredményének értékelése alapján a biztonsági kockázattal arányos módon gondoskodni kell legalább a távadatátvitel bizalmasságáról, sértetlenségéről és hitelességéről...”, ezért kódolatlan csatornán a szerződéskötéshez szükséges adatok nem küldhetők.

Fenteket összefoglalva az MNB véleménye szerint a Bank a Távbankár Szolgáltatáson keresztül nyújthat fizetési és betétszámla nyitási szolgáltatást, feltéve, hogy a Bank teljesíti a fent leírt követelményeket, azaz a Tátv. szerinti tájékoztatást megadta, a szerződéskötés során biztosított a Hpt. azonosított elektronikus út fogalmának megfelelő eljárás, továbbá érvényre jutnak a Korm. rendelet előírásai.

Felhívom a Bank figyelmét arra, hogy az MNB a véleményét kizárólag a Beadványban rendelkezésre bocsátott információk alapján alakította ki, így az abban foglalt egyedi jogértelmezés csak az abban előadott tényállásra vonatkozik. Az MNB véleménye nem tekinthető kötelező erejű állásfoglalásnak, a benne foglaltaknak más hatóságra, illetve a bíróságra nézve nincs kötelező tartalma. Jelen állásfoglalás kizárólag tájékoztatás céljából készült, a benne foglaltak egyéb célok (pl. marketing) érdekében, továbbá harmadik személyekkel szemben nem használhatóak fel, illetve jogvita eldöntésére nem alkalmazhatóak.

Budapest, 2018. július 20.